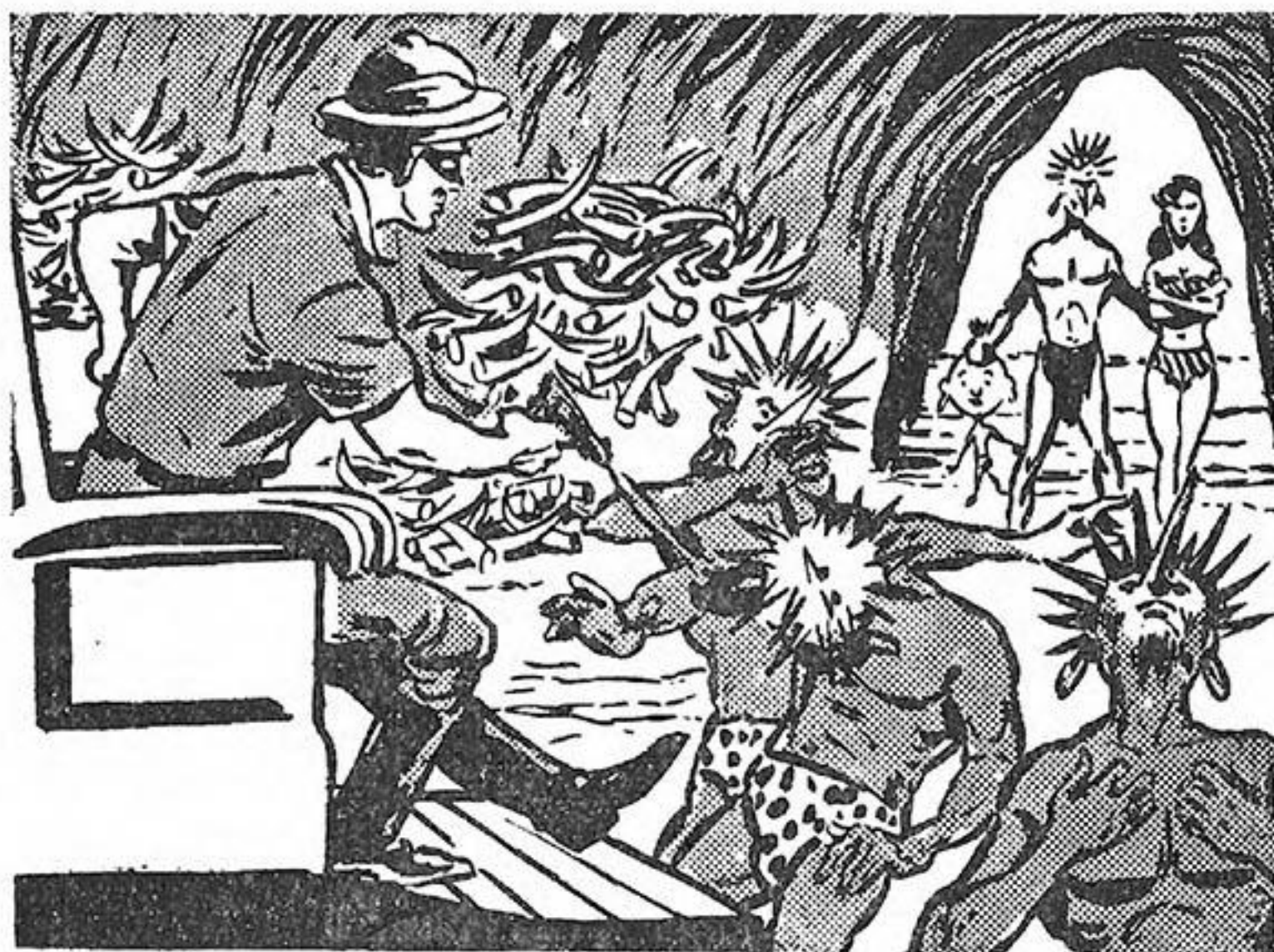

Ο ΛΥΣΣΑΣΜΕΝΟΣ ΡΙΝΟΚΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Β. ΡΟΥΤΣΟΥ

ΤΡΑΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

ΕΝΑΣ τεράστιος λυσσασμένος ρινόκερος διασχίζει με αφάνταστη ταχύτητα την άγρια παρθένα ζούγκλα. Από το στόμα του βγαίνουν άσπροι πηχτοί αφροί κι' ούρλιάζει άπαίσια καὶ τρομακτικά!

Πάνω στη ράχη του βρίσκεται ἡ πανώρια καὶ ἀτρόμητη μελαψή Γιαράμπα, ἡ ἀδελφική συντρόφισσα τοῦ θρυλικοῦ Ταμπόο. Ἔχει σκύψει καὶ με μεγάλες προσπά-

θειες καταφέρει νὰ συγκρατιέται στὴ ράχη τοῦ μανιασμένου θηρίου, κρατῶντας σφικτά, μετὰ τὰ δύο τῆς χέρια τὸ δεύτερο μικρότερο κέρατο τῆς μύτης του.

Πίσω, πρὸς τὴν οὐρὰ τοῦ ρινόκερου, κάθεται ἀνάποδα μετὰ ἄνεσι, κι' ἀπάραχος ὁ κωμικοτραγικὸς Μπουτάτα, ἀναμίζοντας μετὰ τὸ δεξιὸ χέρι τὴν ἀνοικονάμητη σκουριασμένη κουμπούρα του καὶ ξεφωνίζοντας πανηγυρικά:

— Ποῦσαι, Μπουμπό, νὰ δῆς τὸν «ἀρραβωνιαστή»

ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 2

σου! Πίσω καὶ σὰς ἔφαγα!

Τὸ λυσσασμένο θηρίο ὅμως, ὅσο περνάει ἡ ὥρα, τόσομανιάζει περισσότερο. Τὸ μικρόβιο τῆς λύσσας ἔχει πλημμυρίσει τώρα τὸ κεφάλι του. Καὶ ἡ ἀφάνταστη ταχύτητα τῆς τραγικῆς παρείας του γίνεται ἀκόμα μεγαλύτερη. Θάταν ἀδύνατο νὰ φανταστῇ κανεὶς πὼς ἓνα τέτοιο βαρὺ καὶ δυσκίνητο ζῶο καταφέρει νὰ τρέχη τόσο ἀπίστευτα γρήγορα! Θὰ μπορούσε νὰ παραβγῇ καὶ μετὴ σφαῖρα τοῦ ὄπλου!

Ἡ Γιαράμπα συγκρατιέται—ὅπως εἶδαμε—πάνω στὴ ράχη του καὶ ἀφήνει μοιρολατρικὰ νὰ παρασύρεται πρὸς τὸ ἄγνωστο. Ἄν ἀποφάσιζε νὰ πηδήσῃ χίλια κομμάτια θὰ γινόταν πέφτοντας καὶ γτυπῶντας κάτω.

Ἀλλοῖμονο ὅμως... Ὁ τυφλωμένος ἀπὸ τὴ λύσσα ρινόκερος τρέχει χωρὶς νὰ βλέπῃ μπροστά του. Καὶ μπροστὰ του παρουσιάζεται ξαφνικὰ ἓνα τρομακτικὸ βάραθρο... Λίγα βήματα τὸν χωρίζουν ἀπὸ αὐτό. Μὲ τὴν ὁρμὴ ποὺ ἔχει κι' ἂν ἀκούα δὲν ἦταν λυσσασμένος, πάλι δὲν θὰ προλάβαινε νὰ σταματήσει, ἢ νὰ ἀλλάξῃ πορείαν! Καὶ νά:

* * *
Ἀλλὰ καλύτερα νὰ πάσῃ μετὰ πράγματα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τους...

Δυστυχῶς ἡ κακὴ τύχη θέλει πάντοτε νὰ γίνονται παρεξηγήσεις καὶ νὰ δημιουργοῦνται ἔχθρες ἀνάμεσα στοὺς

δυὸ ὑπέροχους ἥρωες τῆς ζούγκλας: στὸν Ταρζάν καὶ στὸν Ἑλληνα Τα

λάς στη ράχι του και νὰ σὲ πηγαίνει ὅπου θέλεις. Ὅποιο θηρίο καὶ ἂν βρεθῇ μπροστά του τὸ σκοτώνει μὲ τὸ κέρατο καὶ προχωρεῖ. Μὲ τὸν ρινόκερω αὐτὸν θὰ εἶσαι ἀπολυτὰ ἀσφαλισμένος στὶς κοντινὲς μετακινήσεις καὶ στὶς μακρινὲς πορείες σου. Τὸν ἔφερα καὶ στὸν χαρίζω μὲ ὅλη μου τὴν καρδιά, γιατί ἐσύ, Ταρζάν, εἶσαι ὁ καλύτερος φίλος ποὺ ἔχω μέσα στὴ ζούγκλα.

—Σ' εὐχαριστῶ, Κραγιάν, τοῦ ἀποκρίνεται ἐκεῖνος. Ἀλλὰ τὰ πόδια μου κρατᾶνε ἀκόμα καὶ μπορῶ νὰ μετακινούμαι καὶ χωρὶς ὑποζύγιο. Πάντως σοῦ εἶμαι εὐγνώμων γιὰ τὸ ὠραῖο αὐτὸ δῶρο σου, ποὺ θὰ τὸ χαρίσω ὅμως στὴν πολυαγαπημένη μου θετή μου κόρη Ζολάν.

Καὶ πραγματικά: Ὁ ρινόκερος αὐτὸς ἦταν ἐξημερωμένος, ὅπως εἶχε πῆ ὁ κακὸς φύλαρχος καὶ μπορούσε κανεὶς νὰ ταξιδεύη σύντομα κι' ἀσφαλισμένα πάνω στὴν τεράστια ράχι του. Τὸ μόνο ποὺ ὁ Κραγιάν παρέλειψε νὰ πῇ στὸν Ταρζάν ἦταν πὼς τὴν ἴδια αὐτὴ ἡμέρα εἶχε βάλει ἓνα λυσσασμένο λύκο νὰ δαγκώσῃ τὸ θηρίο αὐτό. Ἔτσι ἦρθε νὰ τὸ χαρίσῃ στὸν ἄρχοντα τῆς ζούγκλας μ

βάει τώρα παράμερα τὸ ἀνύποπτο θηρίο καὶ κατευθύνει τὴ θανατερὴ κἀννη τοῦ πιστολιοῦ τῆς ἴσια κατὰ τὸ κεφάλι του.

Καὶ νά: Τὴ στιγμὴ πού κάνει νὰ τραβήξῃ τὴ σκανδάλη ἓνα τρομακτικὸ οὐρλιαχτὸ ἀκούγεται πίσω τῆς. Καὶ πρὶν προλάβῃ νὰ γυρίσῃ νὰ δῇ, μιὰ πεινασμένη τίγρι χύνεται νὰ τὴν κατασπαράξῃ.

Ἡ Ζολὰν βγάζει ἓνα σπαρακτικὸ ξεφωνητὸ καὶ παραδίνεται μισολιπόθυμη στὴν ἀγκαλιὰ τῆς τίγρις καὶ στὸν τραγικὸ θάνατο πού τὴν περιμένει.

ΤΟ ΔΩΡΟ ΔΩΡΙΖΕΤΑΙ

Ο ΤΑΡΖΑΝ δὲν βρίσκει-
ται στὴ σπηλιὰ γιὰ νὰ
ἀκούσῃ τὴν κραυγὴ

Ὁ φύλαρχος Κραγιὰν χαρίζει
στὸν ἄρχοντα τῆς Ζούγκλας ἓ-
ναν ὁμορφο καὶ ἥμερο ρινόκερω.

τὸ κεφάλι του.

Ἀκούει ὅμως ἀνθρώπινο ποδοβολητὸ νὰ πλησιάζη καὶ μιὰ γνώριμη γυναικεία φωνή:

— Ζολάααν!... Ζολάααν!

Εἶναι ἡ ὑπέροχη καὶ πανώρια Γιαράμπα, ἡ ἀδελφικὴ συντροφισσα τοῦ δοξασμένου Ἑλληνόπουλου τῆς ζούγκλας. Ἡ Ζολάν ντρέπεται νὰ δῇ ἡ μελαψὴ φίλη τῆς τὴν ἀνανδρὴ δολοφονικὴ πράξι ποὺ ἐτοιμαζόταν νὰ κάνη καὶ βάζει γρήγορα τὸ πιστόλι στὴ θήκη τῆς ζώνης τῆς.

Δὲν πέρανέ λίγες στιγμὲς καὶ ἡ Γιαράμπα φθάνει χαμογελαστὴ μπροστὰ τῆς:

— Σὲ ἀπεθύμησα Ζολάν! Ἔχουμε κοντὰ δυὸ μῆνες νὰ συναντηθοῦμε... Βαρέθηκα καὶ μοναχὴ στὴ σπηλιὰ καὶ

Καὶ ἡ Ζολάν τινάζεται μακριὰ ἀπ' τὴ ράχι τοῦ θηρίου.

Ὁ ρινόκερως καρφώνεται στὸ δέντρο. Ἡ Γιαράμπα κι' ὁ Μπουτάτα γκρεμοτσακίζονται.

ἦρθα νὰ μείνω γιὰ λίγο κοντά σου.

Τὸ λευκὸ κορίτσι παραξενεύεται:

— Ὁ Ταμπὸρ δὲν εἶναι πιά μαζί

πρωί—πρωί. Τι να συμβαίνει άραγε;

‘Η Γιαράμπια, καθώς την άκούει, κυττάζει με άνείπωτο θαυμασμό το εξήμερωμένο θηρίο.

— Τί όμορφος ρινόκερως, Ζολάν! Θα ήμουν εύτυχισμένη αν είχα κι’ εγώ έναν τέτοιο. ‘Ημερον όμως όπως είναι αυτός!...

Τη Ζολάν την πιάνουν οι καλωσύνες της:

— Στόν χαρίζω, τής λέει. Μπορείς να κάθεις στη ράχι του και να σε πηγαίνει όπου θέλεις. ‘Ετσι έκανα κι’ εγώ, αλλά πριν πέντ’ έξη εβδομάδες με πέταξε επίτηδες κάτω για να με σκοτώσει. Να τόν προσέχης λοιπόν για τί θα σου κάνει τα ίδια...Το έωστό θα ήτανε να τόν σκοτώσω. ‘Αφού σου άρέσει όμως πάρτονέ...

— Μπά!, κάνει ή Γιαράμπια που βλέπει ξαφνικά, λίγο πιο πέρα, το πτώμα τής τίγρις. Ποιός τη σκότωσε αυτή;

‘Η Ζολάν χαϊδεύει με καμάρι τη λαβή του μαχαριού της.

— Ποιός άλλος;!

‘Η μελαψή κοπέλλα ρίχνει μιὰ ματιά στο καταξεσχισμένο κορμί τής τίγρις. ‘Υστερα τὰ έξυπνα μαυροπράσινα μάτια της χαμογελάνε:

ρίζει σά... μύλος του καφέ, μετὰ συγχωρήσεως; ρωτάει ἡ μοιραία Μπουμπού.

— Θὰ παρεξηγήθηκε μὲ τὴν οὐρά του, τῆς ἀποκρίνεται ὁ νᾶνος μὲ τὸ τεράστιο τσουλουφωτὸ κεφάλι. Καὶ μὲ ἓνα σάλτο βρίσκεται καθάλα κι' αὐτὸς — ἀνάποδα ὅμως — πάνω στὰ καπούλια τοῦ θηρίου.

Μόλις καὶ πρόλαβε ὅμως! Γιατὶ ὁ λυσσασμένος ρινόκερος οὐρλιάζοντας τώρα ἀπαίσια καὶ βγάζοντας ἀσπρους πηχτοὺς ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα του, ξεκινάει ἀπότομα καὶ ἀρχίζει νὰ τρέχει μὲ ἀκατάσχετη ὁρμή.

Ἡ Γιαράμπα κρατιέται σκυμμένη ἀπὸ τὸ δεύτερο, τὸ μικρότερο, κέρατο τῆς μύτης του. Ὁ Τσουλούφης ὅμως ὅχι μόνο δὲν στηρίζεται πουθενά, μὰ καί, τραβώντας τὴ μεγάλη σκουριασμένη κουμπούρα του, ξεφωνίζει:

— Πίσω ὅλοι! Πίσω καὶ σᾶς ἔφαγαα!

Ἡ τραγικὴ αὐτὴ πορεία συνεχίζεται γιὰ πολλὴ ὥρα ἀκόμη. Ἡ Γιαράμπα ἔχει καταλάβει βέβαια τώρα πὼς βρίσκεται πάνω σ' ἓνα λυσσασμένο θηρίο, μὰ εἶναι ἀργὰ πιά γιὰ νὰ σωθῇ. Ὁ ρινόκερος τρέχει μὲ τέτοια ἀσύλληπτη ταχύτητα, ποὺ, ἔν τολμήσῃ — ὅπως εἶπαμε — γὰ πηδή

νὰ βλέπη μπροστά του. Εὐτυχῶς. Γιατὶ ἀκριβῶς στὰ χεῖλια τοῦ γκρεμοῦ βρίσκονται μερικὰ μεγάλα πλατάνια. Ἔτσι τὸ θηρίο, μὲ τὴν ἀσύλληπτη ὀρμὴ πού ἔχει, χτυπάει σ' ἓνα ἀπὸ αὐτὰ καὶ τὸ μεγάλο μπροστινὸ κέρατό του μπήγεται μέσα στὸν κορμὸ τοῦ δέντρου.

Ἡ ἀπότομη αὐτὴ σύγκρουσι κάνει τὴ Γιαράμπα καὶ τὸν Μπουτάτα νὰ τιναχτοῦν στὸ κενὸ καὶ νὰ ἀρχίσουν νὰ πέφτουν στὸ βάραθρο. Ἐνῶ ὁ λυσσασμένος ρινόκερος μένει νεκρὸς, μὲ σπασμένο κεφάλι καὶ καρφωμένος ἀπὸ τὸ κέρατό του στὸν κορμὸ τοῦ πλατάνου.

Εὐτυχῶς! Τὸ βάραθρο αὐτὸ καταλήγει σ' ἓνα μεγάλο χεῖμαρρο πού κατεβάζει τὰ νερὰ τῶν κατακλυσμιαίων

φέρνουν κοντά στη Γιαράμπα, τή ρωτάει σοβαρά:

— "Ε, κυρα ὁμορφηη!... Περιμένεις λιγάκι νὰ πεταχτῶ ἐπάνω νὰ κατεβάσω καὶ τὸ ρινάκερω; Καλύτερα δὲν ἔβτανε νὰ κολυμπᾶμε... καβάλλα στὴ ράχι του;

Ἡ νέα ὁμως πὺν ἀνησυχεῖ μῆπως, μὲ τὸ βαρὺ κεφάλι τοῦ ἔχει, βυθιστῇ καὶ πνιγῇ, ἀπλώνει τὰ χέρια της, τὸν πιάνει καὶ τὸν συγκρατεῖ στὴν ἐπιφάνεια. Ὁ Τσουλούφης παρεξηγεῖ τὴν ἐνέργειά της καὶ διαμαρτύρεται:

— "Ε, κυρα Τέτοια. Γιὰ κολοκύθα πέρασες τὴν κεφάλ μου καὶ μὲ κρατᾶς γιὰ νὰ μὴ βουλιάξης;

* * *
Δυὸ ὁλόκληρες ὥρες τὰ ἀφρισμένα νερά τοῦ ὀρμητικοῦ χείμαρρου παρασύρουν τὴ Για

Δέν περνᾶνε λίγες στιγμές καὶ τὰ νερὰ ἀρχίζουν νὰ πέφτουν μὲ τρομακτικὸ θόρυβο σ' ἓνα βαθὺ σκοτεινὸ ἄνοιγμα. Καὶ μαζί τους παρασύρονται στὸ ὑπόγειο βάραθρο καὶ ἡ Γιαράμπα μὲ τὸ νᾶνο.

Ἡ πτώσις τους εἶναι φοβερή! Ἡ μεγάλη κοπέλλα μόλις προφθαίνει νὰ φωνάξῃ στὸν Μπουτάτα:

— Κλείσε τὸ στόμα καὶ σφίξε μὲ τὰ δάχτυλα τὰ ρουθύνια σου. Πᾶψε νὰ παίρνῃς ἀναπνοή!...

Ὁ Μπουτάτα δὲν κάνει τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτά. Μόνο καθὼς γκρεμίζεται μαζί της στὸ βάραθρο, ἀποκρίνεται:

— Δέν βαριέσαι... Κι' ἔτσι θὰ σκάσω καὶ ἄλλοιὼς θὰ πνιγῶ! Μόνο ἂν πεθάνουμε θὰ γλυτώσουμε!

Ποιὸς τὸν ἀκούει ὅμως.

δεΐλων. Ἀπὸ ὁλόκληρη τὴν ἐπιφάνεια τοῦ κεφαλίου τους ξεφυτρώνουν πολλὰ λεπτὰ καὶ σουβλερὰ μαῦρα κέρατα ποὺ τὰ κάνουν νὰ μοιάζουνε σὰν μαῦροι σκατζόχοιροι. Μόνο τὰ πρόσωπά τους εἶναι λευκὰ καὶ μὲ κανονικὰ χαρακτηριστικά. Τέλος στὴ θέσι τῆς μύτης τους ἔχουν ἓνα χοντρά, γερὸ καὶ σουβλερὸ κέρατο ποὺ ξεφυτρώνει πρὸς τὰ ἔμπροσς καὶ ἀποτελεῖ θανατερὸ ἐπιθετικὸ ὄπλο.

Ὁ Μπουτάτα τοὺς κυττάζει μὲ θαυμασμό:

— Φτού, νὰ μὴν ἀβαισκαθῆτε! Σάν... κινηματογραφικοὶ ἀστέρες εἴσαστε!

Καὶ ὅμως τὰ ἀνατριχιαστικὰ αὐτὰ ἀνθρωπόμορφα ὄντα ἔχουν λαλιά καὶ μιλάνε μιὰ ἀπὸ τὶς συνηθισμένες διαλέκτους τῶν ἱθαγενῶν τῆς αἰγρίας ζούγκλας. Ὁ ἀρχηγ

σωρούς.

Πάνω σ' έναν πρωτόγονο θρόνο από σκαλισμένους κορμούς δέντρων, κάθεται ένας νέος μελαχροινός άνθρωπος ντυμένος σαν εύρωπαίος κυνηγός αγρίων θηρίων. Φοράει χακί αμπέχωνο και παντελόνι ιππασίας. Κάσκα στο κεφάλι. Δερμάτινες μπότες στα πόδια, και από τη ζώνη του κρέμονται δύο θήκες. Μια με μαχαίρι και μια με πιστόλι. Τέλος φοράει στα μάτια του και μια μαύρη μάσκα.

Ο λευκός... «θεός» βρίσκεται αυτή τη στιγμή στις κακές του. Μπροστά του έχουν γονατίσει τρεις γιγαντόσωμοι άνδρες της τερατόμορφης φυλής, σὰ νὰ περιμένουν την καταδίκη τους σὲ θάνατο!

Ο «θεός» οὐρλιάζει άγρια

—

Ἄντικρύζει ὁμως τὸν «Κολασμένο» ποὺ περιμένει κρατῶν τὰς τὴν Γιαράμπα ἀπὸ τὸ χέρι καὶ τὸν Μπουτάτα ἀπὸ τὸ τοσουλῶφι. Ἡ τεράστια στρογγυλὴ μαύρη κεφάλαι του κρέμεται σὰν καρπούζι ποὺ τὸ κρατᾶνε ἀπὸ τὸ κοτσάνι του.

— Τί εἶναι αὐτοί; ρωτᾷ δυνατά. Γιὰ φέρτε τους κοντά.

Σὲ λίγο ἡ μελαψὴ κοπέλλα καὶ ὁ μαῦρος νᾶνος βρίσκονται μπροστὰ στὸ «θεό».

Ὁ Μπουτάτα τὸν κυττάζει, κατάπληκτος καὶ ψιθυρίζει θαυμαστικά:

— Πρώτη φορὰ βλέπω θεὸ μὲ μάσκα, μὲ μπόττες καὶ μὲ μαχαίροκούμπουρα!

— Τί εἴσαστε ἐσεῖς; ρωτᾷ ὁ λευκὸς ἄνθρωπος.

— Νὰ μ

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΤΑΡΖΑΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Γραφ.: Λέκκα 22—Έτος 1ον—Τόμος 3ος—Άρ. 18—Δρ. 2

Δημοσιογραφικός Δ)ντής: Στ. Άνεμοδουράς, Φαλήρου 41. Οί-
κονομικός Δ)ντής: Γεώργ. Γεωργιάδης, Σφιγγός 38. Προϊστά-
μενος τυπογρ.: Α. Χατζηδασιλείου, Ταταούλων 19 Ν. Σμύρνη.
ΔΕΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Γ. Γεωργιάδην, Λέκκα 22, Άθήναι.

ΤΗΝ ΕΡΧΟΜΕΝΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

μόλις θ' αρχίσετε νά διαβάσετε τὸ 19ον τεύχος τοῦ «Μι-
ΚΡΟΥ ΤΑΡΖΑΝ», μιὰ μεγάλη ἀγωνία θὰ καταλάβη ὁ-
λους σας: Θὰ γλυτώσῃ ἄραγε ὁ Ταρζάν πὺν ἔχει πέσει:

ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΟΥ

Αὐτὸς εἶναι ὁ τίτλος τῆς πιὸ συναρπαστικῆς περιπέ-
τειας ἀπ' ὅσες ἔχει κυκλοφορήσει μέχρι σήμερα

